

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1635. usque ad annum 1643

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 9011888X

§. 61. Principum atque Illustrium obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67406](#)

Sæc. XVII. publice fustigentur, ad carceres perpetuos damnandi, aut pro delicti enormitate etiam Curiæ fæculari tradendi. Exortis vero inter Regulares crebris litibus circa præcedendi honorem, tandem summus Pontifex die decima octava Decembris decidit, ut, qui sunt in possessione præcedentiæ, præcedant, & ubi non probatur, aut non constat de possessione, præcedant ii, qui sunt antiquiores in loco controversiæ. Præterea Sacra Concilii Congregatio die decima nona Septembris decidit, quod umbellam, Pyxidem, aliaque pro S. Sacramento ad infirmos deferendo necessaria procurare, sartaque servare, ad Parochum, si sufficienes redditus habeat, spectet, secus in subsidium tenetur populus, aut Sodalitates: Sacra vero Rituum Congregatio exorto apud Matelenses dubio die vigesima prima Novembris declaravit, quod nonnisi unica, & illius quidem Ecclesiæ, ad quam corpus defertur, defenda sit crux in efferendis cadaveribus.

§. LXI.

Principum atque illustrium obitus.

Burgold disc. ad Instr. Eo tempore, quo Guilielmus Hassiacus pac. Pufendorff de reb. tiatione belli molem in Frisiam Orientalem Suec.

talem transferre, suumque Principatum Sæc. XVII.
Westphalici imperii accessione proten- A.C. 1637.
dere meditabatur, tam amplas spes ac
conatus uno momento intercidit invida
mors, quæ hunc Principem tabe con-
fectum Lieræ altero ab Embda lapide
die vigesima prima Septembribus sustulit,
anno ætatis suæ trigesimo secundo:
Integro decennio infestis armis Cæsa-
rem impugnabat, inde vero nil aliud
commodi referebat, nisi ut de eo tan-
dem diceretur, illum aliquando fuisse,
brevi floruisse, & tandem decidisse.
Nec tamen illis accensendus videtur ju-
venibus, qui licet mortales, se non
morituros credunt; quippe paucis ante
obitum horis in quadam tabula hæc
verba: *Homo, disce mori,* scripsisse fer-
tur. Hujus Principis obitum præces-
serat Bogislaus XIV. Pomeraniæ Dux,
postremus ejus familiæ, quæ ditionem
illam per annos septingentos obtinuerat.
Hic Princeps ad omnia iniquæ fortis
puncta natus, inter Suecorum, quibus
tamen foedere junctus erat, oppres-
siones die decima Martii nulla relicta pro-
le, anno ætatis suæ quinquagesimo se-
ptimo animam egit. Haud felicior ad-
versantis fortunæ victima cecidit Victor
Amadæus I. Sabaudiæ Dux, qui post
varias clades a Gallis illatas, dum be-
niguioris fortis primordia delibare cæ-
perat,

Sæc. XVII. perat, Vercellis die septima Octobris
 A. C. 1637. quinquagenarius in pulverem, cine-
 remque abiit, suo exemplo edocens,
 quod in magno etiam gloriæ acervo
 parum solidi pulveris reperiatur. Pari
 fato hoc item anno decebat Carolus
 Gonzaga Mantuae & Nivernii Dux, cui
 Mantuanus & Montferratensis Ducatus
 nonnisi bellicæ fatigationis campum
 aperuit, & invidiæ irritamentum ex-
 stitit.

§. LXII.

Quorumdam Scriptorum Catholicorum
decessus.

Miræus Script. Sæcul. XVII. Praeter hosce Principes irrevocabili decreto pariter ad mortem decur-
Anton. Bibl. Hisp. Nicév. 21. rebant ex Catholicis Scriptoribus non pauci, ex quibus primo celebratur Joannes de Serrano Ancernanus Episcopus
pag. 387. ex Ordine S. Francisci, qui tractatum
Nic. Erytr. Pinac. I. de Missæ Sacrificio, necnon librum de Immaculata Conceptione præter alia edidit. II. Nicolaus Fabricius Peirescius Aquensis Senator, qui utilissimum opus de linquis orientalibus, necnon indices harum linquarum, historiam Galliæ Narbonensis, & commentaria rerum memorabilium sua ætate gestorum, pluresque alias libros publica juris fecit. III. Henricus de Villalobos